

В ТЕНЕТАХ АТОМНОГО СПРУТУ

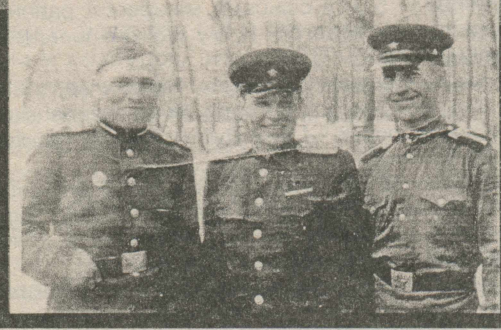
ПІД ЧУЖИМ СОНЦЕМ

У грудні 1954 року учасників на Тоцькому полігоні відвідав М Оборони СРСР, а згодом воїнів ві тили додому. Мовляв, дослуж хто де влаштується...

Таким чином двадцятирічний О сій Мельничук прибув у Слоб Батьки здивувалися: ще більше служити, а син уже вдома. Після тижневих походеньок «влаштував службу у військовій частині в Рів Здавалося, неподалік рідних краї кійно дочекається «дембелю». С доля підкинула ще одне випр вання.

У документах Олексія Мельни зазначено, що з вересня по лис 1956 року він на території Угор виконував спеціальне завдання у ді Управління II Гвардійської д Власне, за тим секретним запл прихована участь Олексія Флоро у так званих угорських подія

Олексія Флоровича Мельничука у Млинові знають сотні, а може, і тисячі людей. Хоча у високопосадових кріслах ніколи не сидів, але повагу і шану заслужив своєю щирою душею і знанням автомобільної справи. Не дивно, що його послугами скористалися багато людей. Сподіваюся, що після цієї публікації цікавість до цієї людини зашкалюватиме, бо не кожному на життєвому шляху випадають такі тернисті стежини...

ТОЦЬКА АВАНТЮРА

У 1953 році дев'ятнадцятирічного уродженця Слободи призвали в армію. І хоча в Олексія одна нога була дещо коротша від іншої, проблем із призовом не було. Завіз майбутній воїн райвійському дров і усі неув'язки були вирішені. Після закінчення школи молодших командирів-автомобілістів у Хмельнику на Вінниччині для подальшого проходження служби направили на Тоцький полігон у Чкаловській області. Військова частина була засекречена і знаходилася між містами Бузулук і Сорочинське. У частині служило приблизно 120 солдат і офіцерів.

Улітку 1954 року на полігоні стали відбуватися дивні речі. Чи не щодня у вагонах доставляли всіляких тварин і звірів: коні, зайці, корови, птахи. Згодом із літаків на полігон стали викидати макети атомних бомб. Власне, від льотчиків автомобілісти дізналися, що на Тоцькому полігоні відбудуться навчання із застосуванням атомної зброї.

У серпні 1954 року військовими автомобілями стали вивозити людей із сіл, розташованих поблизу майбутнього епіцентру вибуху атомної бомби. Олексій Флорович пригадує назви сіл Перше травня, Венера, у яких жили переважно татари, чуваші, мордвини і росіяни. Якось льотчики попередили:

- Сьогодні скинемо справжню атомну бомбу!
Коли стався наземний вибух, солдати, офіцери, цивільні без засобів захисту лежали ниць на землі, хоча засоби захисту були у всіх, проте надягати їх заборонили. Мабуть, стратеги навчань ставили за мету випробувати дію атомної зброї на людях без будь-якого захисту. Людське життя і здоров'я до уваги не бралися – гору брали вищі інтереси Радянської держави.

Після вибуху командир відділення автомобільної роти Олексій Мельничук разом зі своїми побратимами доставили дозиметристів для замірів ступені радіаційного забруднення місцевості в епіцентрі вибуху. Звісно, від воїнів радіаційну статистику приховували. Після проведення замірів епіцентр вибуху «проуюжили» танки, а за ними – піхотинці. Скільки учасників цього танкового десанту через роки розплатяться здоров'ям за атомну авантюру генералів і їх цивільних кураторів? На це запитання також відповіді важко.

Через кілька днів автомобілісти з епіцентру вибуху стали вивозити мертву худобу, яка починала розкладатися. Процедура мало-приємна, але солдати вибору не мали. Вивозили коней, овець, корів, а згодом закопували їх в іншому місці. Щоправда, цю операцію здійснювали уже в протигазах.

Згодом авіація бомбардуванням зрівняла із землею вигорілі населені пункти, а бульдозери провели відповідне «планування». Не залишилися осторонь і автомобілісти: спочатку возили будматеріали, а згодом будували два села між містами Бузулук і Сорочинське...

року. Тоді демократичні сили цієї країни намагалися сказати «Ні!» комуністичному тоталітаризмові сутності радянських військ. Як наслідок – проли кров. На чужій землі загинули наші земляки, де одержали поранення. В угорському пеклі гарту і характер Олексія Мельничука. Там зустріч млинівчанином Володимиром Лахтоком. На землі вкоротили віку Петру Гончаруку із Мур. Тодішні владці життям і здоров'ям наших х вирішували глобальні питання єврокомунізм

ЧОГО НЕ ГОІТЬ БАЙДУЖІСТЬ...

У 1986 році світ вразив Чорнобильський атом. цієї біди Олексій Флорович супроводжував робітників, які залучалися для ліквідації наслідків на ЧАЕС. У зоні відчуження перебував дів із два. Кожен заїзд тривав не менше трьох дів, а таких було не менш як вісім. Нині Олексій Флорович отримати статус учасника ліквідації наслідків ав ЧАЕС. Але не просто це зробити. Накази, шляхокази у ПМК-2, звідки відправлялися у відрядженні збереглися: документи затопила вода, а відтак, зні втратив зір і лише завдяки воїстину чарівним я ясному розуму Ірини Василівни Куц залишився. Ще одне випробування – на півроку відмовили ноги, тож був прикутий до ліжка. На щастя, вражен ним спрутом організм вистояв у поединку з не колишній учасник навчань із застосуванням атомн одужав і впродовж кількох десятиліть працю будівельній організації. Хай Всевишній оберігає всіляких ненастей, бо чашу надлюдських випр уже випив сповна...